

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstinget. № 106.

Anden Session.

40de Møde.

Onsdagen den 4de December.

(Fortsat).

Unsgaard: Da jeg i sin Tid har havt Deel i den Lov, som her er under Behandling, kan jeg bekræfte, at der, inden den kom ud, blev anstillet de allernøiagtigste Undersøgelser, ikke alene ved Sammenligning med fremmede Love og deres Bestemmelser i lignende Retning, men ogsaa ved Forsøg, der, saavidt jeg erindrer, bleve anstillede her i Kjøbenhavn meget udførligt, om, hvormeget det, uden Skade for Landeveien, kunde tillades at kjøre paa Vogne med smalsælgede Hjul. Jeg skal derfor ikke nægte, at det efter min Formening vist vil være meget vanskeligt for Thinget, saaledes som Sagen nu foreligger, at kunne gaae ind paa at afgjøre, om den Vægt, som dengang efter saa upiagtige Undersøgelser blev bestemt, nu burde forandres eller fremdeles burde vedblive. Hvad den 2den § i det foreliggende Lovforslag angaaer, da kan jeg ikke nægte, at det vist kan lede til adskillig Ubillighed med den høie Mulct, saaledes som den nu er, og det kunde jo maaskee ogsaa være, at der, navnlig saaledes som den ærede, næstsidste Taler yttrede, kunde skee nogen Forandring i den Henseende, saaledes, at den Ulempe, som deraf var en Følge, kunde blive formindsket. Imidlertid troer jeg ogsaa, at det i denne Henseende vil være vanskeligt for Thinget, saaledes som Sagen nu staaer, at kunne gaae ind paa Lovudkastet, ligesom jeg ogsaa troer, at det vil være meget vanskeligt for en Comitee, hvis en saadan maatte blive nedsat, at kunne gaae ind paa de Undersøgelser, som navnlig Udkastræs § 1 vil foranledige. Imidlertid er det ikke hermed min Mening, at Sagen paa dens nærværende Standpunkt skulde afvises; men jeg troer, at

der maaskee i sin Tid, naar Sagen kom under nærmere Overveelse, kunde være Anledning til at henvise den til Indenrigsministeren, som da kunde optage de fornødne Undersøgelser, saaledes at man kunde see, hvorvidt der var Grund til at faae de nu glædende Bestemmelser forandrede.

Orsted: Det skulde gjøre mig ondt, om jeg havde misforstaaet det Foredrag, som blev holdt forrige Gang af en æret Landstingsmand fra Kjøbenhavns Amt. Men det forekommer mig ikke, efter hvad jeg idag har hørt, at de 2 Aar, som han da omtalte, at der kunde hengaae, inden en forelagt Lov udkom, skulde kunne have nogen Indflydelse paa dem, der skulde adlyde Loven, der naturligtvis ikke havde at bekymre sig om samme, førend den var udkommen. Men, dersom det virkelig forholdt sig saaledes, at man maatte vente 2 Aar, inden Loven udkom, og dette skulde have havt nogen saadan Virkning, som af ham ommeldt, saa maatte det være paa Stænderne. Tøvrigt bliver han ved den Bemærkning, at det pleiede at være 2 Aar, og det træffer sig ogsaa nogenlunde, skøndt ikke fuldstændigt, med Hensyn til den Lov, som der nu er Tale om. Men jeg har oplyst, hvorledes de Love, som udkom efter den forudgaaende Stænderforsamling, i Aaret 1844, størstedels udkom meget tidligere. Hvad Sagen selv angaaer, skal jeg blot gjøre den Bemærkning, at jeg ikke har indladt mig paa Spørgsmaalet om den Vægt, som det kunde tillades Vogne med smalsælgede Hjul at føre; thi det er et Spørgsmaal, som jeg ikke seer mig istand til at oplyse. Hvad Mulcten angaaer, har jeg taget Lovforslaget som det forelaa, og der staaer, at den skal bestemmes i Forhold til den ulovmedholdelige Overvægt. Men, da det er bestemt i Forretningsordenen, at de Forslag, som fremkomme,